

og virksomheder, der transmitterer eller distribuerer el og gas på land. Bestemmelsen skal sammen med bemyndigelsen i stk. 5 gennemføre transport- og energiministerens forpligtelser i henhold til beredskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004) og den nationale beredskabsplan på offshoreområdet. På nuværende tidspunkt forventes bestemmelsen udnyttet, således at de berørte virksomheder udpeger en sikkerhedskordinator og gennemfører den nødvendige planlægning. Krav om yderligere fysisk sikring af offshore anlæggene vil kun fremkomme i forbindelse med internationale forpligtelser, hvis trusselbilledet forandres.

IMO, FNs internationale søfartsorganisation, vedtog i december 2002 den såkaldte internationale kode for sikring af skibe og havne (ISPS-koden, International Ship and Port Facility Security Code). Kodens obligatoriske del er implementeret i dansk lovgivning for havne og skibe. Danmark har lige som de øvrige Nordsølande besluttet ikke at gennemføre koden for offshoreanlæg. Med bestemmelsen i stk. 5 er der hjemmel til at sætte koden i kraft offshore på dansk sokkelområde, hvis trusselbilledet ændres. I givet fald forventes alle Nordsølande at gennemføre koden i deres lovgivning.

Til § 46

Bestemmelsen i stk. 1 svarer indholdsmæssigt til kravene i artikel 11 i rammedirektivet. I modsætning til arbejdsmiljøloven stilles der i lovforslaget ikke specifikke krav til, hvordan samarbejdet skal organiseres. Hensigten hermed er, at udenlandske mobile offshoreanlæg, der organiserer sikkerheds- og sundhedsarbejdet på anden velfungerende måde, fortsat skal kunne anvende denne fremgangsmåde på dansk område.

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger, hvad samarbejdet efter stk. 1 som minimum skal omfatte. Bestemmelsen svarer til de nugældende regler på området, hvorefter sikkerhedsgruppen skal deltage i planlægningen af arbejdsområdets sikkerheds- og sundhedsarbejde (§ 9, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 408 af 12. maj 1999 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste havanlæg samt § 10, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1102 af 14. december 1992 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på flytbare havanlæg). Det fastlægges specifikt, at samarbejdet også skal omfatte ændringer af SSR, d.v.s. deltagelse i de risikovurderinger, der ligger til grund for ændringerne både for så vidt angår arbejdspladser og anlægssikkerhed. Dette krav er i overensstemmelse med artikel 9 i borehulsdirektivet, som igen refererer til rammedirektivets artikel 11.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til de nugældende regler, hvorefter udgifterne i forbindelse med sikkerhedsrepræsentanternes hverv betales af den driftsansvarlige virksomhed (§ 14, stk. 3, i bekendtgørelse 1102 af 14. december 1992 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på flytbare havanlæg og § 13, stk. 3, i bekendtgørelse 408 af 12. maj 1999 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste havanlæg).

Til § 47

Bestemmelsen i stk. 1 bibeholder den gældende lovgivnings krav om tilstedeværelse af sundhedsskyndigt personale på bemandede offshoreanlæg som anført i bekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1990 om sundhedsskyndigt personale på havanlæg. Krav til det sundhedsskyndige personale fastsættes bl.a. ud fra bemanningens størrelse på de enkelte anlæg.

Til § 48

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 12, hvor arbejdsgiveren skal indhente eksterne sagkyndig bistand, hvis ikke han selv råder den nødvendige sagskundskab, for at sikre at arbejdsmiljøet til stadighed er fuldt forsvarligt.

Til § 49

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Det er hensigten at basere disse regler på reglerne om sikkerhedsorganisation efter arbejdsmiljøloven, modificeret med hensynet til de særlige forhold på offshoreanlæg, hvor ikke alle ansatte er på anlægget samtidig i længere tid af gangen. De gældende regler for sikkerheds- og sundhedsarbejdet offshore kan videreføres i stort set uændret form. Der skal i reglerne være mulighed for, at sikkerheds- og sundhedsarbejdet kan varetages på en anden måde, forudsat at der opnås samme grad af medvirken fra de ansatte. Dette vil med fordel især kunne anvendes på mobile offshoreanlæg, der arbejder kort tid i dansk sektor.

Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med samarbejdet om sikkerhed og sundhed. Det er hensigten, at disse regler skal svare til reglerne i arbejdsmiljølovens § 10, stk. 2 og 3, og § 11.

Endvidere indeholder forslaget hjemmel til at fastsætte regler om uddannelse af de ansatte, der varetager hverv i forbindelse med sikkerheds- og sundhedsarbejdet.

Bestemmelsen giver endvidere ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om sundhedsskyndigt personale, og muligheden for at syge og tilskadekomne kan gives den fornødne behandling, in-